

ה"ת 16646/05/22 - מדינת ישראל - אכ"ל צפון להב 433 נגד יוסף זערורה

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 16646-05-22 מדינת ישראל נ' זערור
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשת מדינת ישראל - אכ"ל צפון להב 433
נגד
משיב יוסף זערורה

החלטה

לפניי בקשת המדינה להאריך תוקף הצווים, למשך 180 ימים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") וכן סעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיב ואחרים, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפושם אשר נערכו בבית המשיב ובחצריו בתאריך 16.11.21, ו/או הוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת.
2. ביום 16.11.21 החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד קשרו קשר לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. חלק מהחשודים נעצרו, מעצרם הוארך מעת לעת, עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון. המשיב כאן, הינו אביו של החשוד העיקרי וחשוד אף הוא בפרשה.
3. עסקין ברשימת התפוסים המפורטת בנספח א' לבקשה ומכילה 15 פריטי תפוס הכוללים: פלאפון, יומנים, מסמכים, 4,400 דולר אמריקאי, מחברות, נדל"ן, גרור לסירה, טרקטורון פולאריס.

4. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבוניות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות הלבנת ההון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים אצל נותני שירותים פיננסים (נש"פים) שונים.
5. המבקשת הבהירה כי מדובר בפרשיה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען.
6. החקירה מתנהלת בצוות חקירה מיוחד (צח"מ) משותף עם רשות המסים ומלווה על ידי פרקליטות מחוז חיפה-פלילי, נחקרת כמקשה אחת ועודנה מתנהלת ומבצעות פעולות חקירה מהותיות וטכניות כאחד, על כן נתבקשה הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים על מנת להבטיח מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות חוק הלבנת הון והפסד"פ.
7. ב"כ המשיב התנגד לבקשה להארכת תוקף הצווים, נטען בתגובה כי הבקשה סתמית, בלתי מבוססת, מוגשת שלא כדין ובחוסר ניקיון כפיים. למשיב אין כל חלק בפרשה מלבד העובדה כי הוא אביו של "פרטיק". אין בבקשה כל נימוק או התייחסות לחלקו לכאורה של המשיב, אשר זומן לחקירה פעם אחת בלבד במסגרתה נשאל שאלות כלליות, כדי "לסמנו" כמי שנחקר תחת אזהרה בפרשה, וזאת על מנת להצדיק תפיסת רכוש שבבעלותו.
8. ביום 08.06.22 התקיים דיון בפניי לעניין התפוסים. במסגרת הדיון חזרה המבקשת על בקשתה להאריך תוקף תפיסת התפוסים המצוינים בנספח א' לבקשה. מנגד, המשיב טען כי לא די בחשד אלא בחשד סביר כנגד המשיב שמקנה עילת תפיסה. עוד נטען כי, את הנכסים התפוסים קיבל המשיב בירושה מאביו ועליהם נבנו דירות המגורים של המשיב ובניו לרבות בנו עלי, והם מנותקים מהפרשה. לגבי הבן עלי, נטען שאין מחלוקת כי אינו קשור לפרשה, ב"כ המשיב פנה בעבר למבקשת לבטל שעבוד על קרקע עליה בנו ביתו כדי לאפשר נטילת משכנתא, ואולם המבקשת לא נענתה לבקשה. זאת ועוד, הצו מכוחו נתפסו התפוסים הוצא ביום 3.11.21 על כן פקע תוקף הצו ביום 30.4.22 ומשכך, לא ניתן כיום להאריך תוקף צו שפקע. משכך, המשיב ביקש לשחרר את התפוסים למעט המסמכים, לגביהם הסכים להמשך תפיסתם.
9. בתשובה, נטען על ידי המבקשת כי, הצו לא פקע שכן הוא מומש ביום 16.11.21 במועד הפרוץ, ולכן ממועד זה יש לספור 180 ימים, ואילו אישור ביצוע פעולות במקרקעין, הינו מהימים 17.11.21 - 18.11.21. עוד נטען כי העובדה שהרכוש נרכש או התקבל זמן רב טרם הפכה החקירה לגלויה אינה רלוונטית, שכן התפיסה נעשתה מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון המורה על תפיסת רכוש בשווי, ובהתאם לפסיקה ניתן אף לחלט דירת מגורים יחידה. עוד נטען כי, המבקשת לא פגעה בזכויותיו של הבן עלי, הנ"ל אינו חשוד בפרשה, אינו הבעלים של המקרקעין ולכן אין לו מעמד בבקשה ולראיה אינו נמצא בדיון ולא צורף כטוען לזכות וככל ויש לעלי טענות בנוגע לחומרי בניה שהשקיע בנכס, הוא יכול לפנות לערכאות המתאימות בענין זה.

דין והכרעה

10. סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע החשוד, והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד. כשכנגד אותה הפגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. על כן, שומה על בית המשפט הדין בבקשה לשקול בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד (בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.06)). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.

11. כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצווה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.08.18) (פסקה 17)). לפיכך אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.07)).

12. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** [פורסם בנבו] (8.04.18)).

מן הכלל אל הפרט

13. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שהוגשו בכתב ושמעתי את טיעוניהם במהלך הדיון בפניי וכן לאחר עיון בתיק החקירה ובדו"חות הסודיים שהוגשו לעיוני, נחה דעתי כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר, הקושר את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו, לרבות ביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה ועבירות הלבנת הון, כי העבירות המיוחסות בוצעו, וזאת בהתחשב בשלב בו מצויה החקירה. אציין בהקשר זה כי לא נעלמה מעיני העובדה כי המשיב נחקר אך פעם אחת, יחד עם זאת מעיון בחומר הגולמי שהוצג לעיוני, עולה כי עוצמת החשד נגד המשיב קיימת ושרירה. לא שוכנעתי כי היחידה החוקרת שקטה על שמריה אלא ניצלה את הזמן כראוי לצורכי חקירה.

14. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש וקיים פוטנציאל לחילוט ברף נדרש בשלב הזה, לצורך חילוט עתידי ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיב, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של המשיב. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.19); בש"פ 1093/20 **דבש נ' מדינת ישראל** [פורסם

בנבו, (14.02.20).

15. שווי העבירות שבוצעו על ידי המשיב עומד על למעלה מעשרה מיליון שקלים בחישוב זהיר. ואילו, שווי התפוסים, כולל הנדל"ן נופל משמעותית משווי העבירות שהוערך ועומד על סך של כ- 600,000 ₪.

16. לאחר שערכתי את האיזונים הצריכים לענין, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על חומרי החקירה ובהתחשב בקצב התקדמות החקירה ובדגש על פעולות החקירה הרבות אשר בוצעו מתום מעצרו של החשודים ביום 25.11.21 ועד היום ולפעולות החקירה המבוקשות, וכן בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, יש לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק את התפוסים כאשר שווי התפיסה נופל באופן משמעותי משווי העבירות המיוחסות למשיב. (ראו והשוו: ע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.17); ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.17); ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.18). שם נקבע כי ניתן לאפשר החזקת תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים (לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ולחילוט בשווי מלוא העבירות)).

17. באשר לטענה כי הצו מכוחו נתפס הרכוש פקע, אציין שאין חולק כי הצו שהוצא במעמד המבקשת בלבד, נחתם על ידי בית המשפט ביום 3.11.21, עת התנהלה עדיין חקירה סמויה. אין גם חולק כי החקירה הפכה גלויה רק ביום 16.11.21 עם מעצרו של החשודים, במועד זה הופעלו הצווים והרכוש הוקפא מכוחם כאשר האישור לביצוע פעולות במקרקעין הינו מהימים 17.11.21 - 18.11.21. הלכה למעשה התפוסים נתפסו בפועל במועדים אלה.

18. סעיף 35 לפסד"פ קובע:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע". [הדגשה אינה במקור].

19. כעולה מלשון סעיף 35 לפסד"פ, לאחר **תפיסת** החפץ, רשאית המשטרה להמשיך ולהחזיק בו ללא צו שיפוטי, כאשר תקופה זו מוגבלת לשישה חודשים. אפשרות ההארכה של תקופה זו נתונה לבית המשפט. לפיכך, יש לדחות את טענת ב"כ המשיב בדבר פקיעת תוקף הצו עוד טרם הגשת בקשה להארכתו על ידי המבקשת.

20. זאת ועוד, בדומה לצו מעצר כנגד חשוד, שאין מחלוקת כי מעצרו של אותו חשוד נמנה מיום מעצרו בפועל, רק אז הוגבלה חירותו, אף על פי שעוד קודם לכן היה תלוי ועומד כנגדו צו מעצר שלא הופעל, כך גם לגבי תפיסת רכוש או הקפאתו, מבחינה מהותית, יש למנות את ימי התפיסה, מיום תפיסת הרכוש בפועל ולא ממועד הוצאת הצו.

21. כאמור, בענייננו יש למנות את הימים, מיום התפיסה בפועל. משכך, בקשת המבקשת להארכת התפיסה אשר הוגשה לבית המשפט ביום 09.05.22, הוגשה בתוך תקופת 180 הימים ועוד טרם שפג תוקף הצו.
22. למעלה מן הצורך אציין כי גם לו הייתה מתקבלת טענת ב"כ המשיב בענין זה, הרי שבהתאם להלכה שנקבעה בבג"צ 2393/91 **פרידנברג נ' שופטת השלום בת"א**, [פורסם בנבו] (4.08.91) בית המשפט רשאי, גם אם לא ניתן צו ביניים, לפי סעיף 34 לפסד"פ, להאריך את תקופת התפיסה ומשעשה כן לא תקום החובה שבסעיף 35 לפסד"פ להחזיר את החפץ. עוד נקבע באותו ענין כי על פי הגיונם של דברים ועל פי נוסחו של סעיף 35 לפסד"פ, ניתן לקבוע כי סמכות ההארכה נתונה לבית המשפט, גם כשלא הוארכה תקופת התפיסה תוך ששת החודשים ולא הוגש כתב אישום.
23. גם בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו], (22.05.00) נקבע שככלל, יש להגיש בקשת הארכה בתוך התקופה שהארכתה מבוקשת, עם זאת ניתן להאריך תקופה זו גם אם זו הוגשה לאחר חלוף תקופת ששת החודשים (שם, 475) (ראו עוד: בש"פ 8353/09 **פליקס מגאלניק נ' מדינת ישראל** ((26.11.09)).
24. מן המקובץ עולה כי בכל מקרה לבית המשפט נתונה הסמכות, מכוח סעיף 35 לפסד"פ, להאריך את תקופת ההחזקה בתפוס גם אם זו הוגשה לאחר חלוף תקופת ששת החודשים.
25. באשר לטענה כי המשיב ירש את נכסי המקרקעין שנתפסו וכי הם מנותקים מהפרשה, על כן, יש להשיבם. עסקינן בחילוט רכוש "בשווי", דהיינו, אין צורך שלרכוש התפוס שמבקשים לחלט אותו יהיה קשר לביצוע העבירה, אלא ניתן לחלט רכוש אחר, כשר וחוקי, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** [פורסם בנבו] (17.3.15), פסקה 4). מכאן שלא נפל דופי, בתפיסת הנדל"ן מושא הבקשה.
26. באשר למסמכים, המשיב הסכים להמשיך תפיסתם על כן אני מורה כמבוקש.
27. בנוסף, לא מצאתי לנכון להשיב למשיב הכספים שנתפסו. הטענות בענין זה, נטענו בעלמא. המשיב לא ביקש להשיב את הכספים לצרכי מחייה או לצרכים אחרים. למען הזהירות, אציין כי לא שוכנעתי כי מצבו של המשיב מצדיק השבת הכספים המוחזקים.
28. באשר לטלפון, בהינתן העובדה כי המבקשת הודיעה שעם מיצוי החקירה, יוחזרו הטלפונים למשיבים לרבות משיב זה. על היחידה החוקרת לקדם ביעילות פעולות החדירה לטלפון ולהשיב אותו לאחר תום ביצוע הפעולות למשיב, בכפוף לכך שיחתום על כך שהעדות המצויה בחזקת המבקשת זהים למקור, וכי לא יעלה טענות לענין כלל הראיה הטובה ביותר. בהקשר זה ובאיזון שבין צרכי החקירה לצרכי המשיב לעשות שימוש בטלפון שלו, מצאתי להעדיף את האינטרס הציבורי של חקר האמת.

29. באשר לבן עלי, בצדק נטען על ידי המבקשת כי לעלי אין מעמד בבקשה, הוא אינו הבעלים של המקרקעין, המשיב אף לא ביקש לצרפו כטוען לזכות, והטענות בענין נטילת המשכנתא והצורך להסיר את השעבוד נטענו אף הן בפניי בעלמא. ככל ולעלי יש זכויות במקרקעין אלה לא הוצגו בפניי, וככל ויש לו זכויות בדירת המגורים שנבנתה על המקרקעין הרי שפתוחה הדרך בפניו להגיש בקשה מתאימה. אעיר בהקשר זה, שלא מצאתי לטענה זו כל תמיכה בחומר החקירה לרבות בחקירת המשיב במשטרה, אלא להפך, שכן נטען על ידי המשיב כי הוא בנה את הבית של עלי. כאמור, בשלב זה, ומשלא הונחה בפניי כל תשתית ראיתית התומכת בטענותיו, מצאתי לדחות אותן.

30. עיון ברשימת פעולות החקירה שנותרו לביצוע, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים, על כן אני נעתרת למלוא התקופה המבוקשת.

סיכום

31. לסיים, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים, שמנינם מתאריך 16.05.22.

תיק החקירה יוחזר למבקשת באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, בהעדר הצדדים.